

Warszawa, dnia 15 listopada 2017 r.

Poz. 2111

USTAWA

z dnia 15 września 2017 r.

o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zdrowia społeczeństwa przed następstwami korzystania z solarium;
- 2) szczególne warunki świadczenia usług w zakresie udostępniania solarium.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń elektrycznych wyposażonych w lampy UV, wykorzystywanych przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych w rozumieniu art. 5 pkt 40 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938 i 2110).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) małoletni – osobę, która nie ukończyła 18. roku życia;
- 2) podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania solarium – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która świadczy usługi w zakresie udostępniania solarium, niezależnie od formy prawnej, w jakiej prowadzi tę działalność, oraz zasad, na jakich udostępnia solarium;
- 3) promocja – publiczne rozdawanie rekvizytów związanych z usługami w zakresie udostępniania solarium, oferowanie konsumentom tych usług po cenie niższej od normalnie stosowanej, organizowanie premiowanej sprzedaży usług w zakresie udostępniania solarium lub konkursów opartych na ich zakupie, a także innych form publicznego zachęcania do korzystania z solarium, bez względu na formę dotarcia do adresata;
- 4) reklama – rozpowszechnianie informacji o usługach w zakresie udostępniania solarium lub symboli graficznych z nimi związanych, służące popularyzowaniu korzystania z solarium, z wyłączeniem informacji używanych do celów handlowych pomiędzy podmiotami świadczącym usługi w zakresie udostępniania solarium oraz zajmującymi się produkcją, obrotem hurtowym i handlem solariami;
- 5) solarium – urządzenie elektryczne wyposażone w lampy UV, wykorzystywane do naświetlania skóry w celu wywołania opalenizny (hiperpigmentacji).

Art. 3. 1. Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego są obowiązane do podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia społeczeństwa przed następstwami korzystania z solarium.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:

- 1) upowszechnianie wiedzy na temat szkodliwości korzystania z solarium, w szczególności wśród dzieci i młodzieży;
- 2) minimalizowanie negatywnych następstw korzystania z solarium;
- 3) leczenie osób uzależnionych od solarium;
- 4) profilaktykę nowotworów skóry, w szczególności czerniaka złośliwego.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

3. Działania, o których mowa w ust. 1, są uwzględniane w Narodowym Programie Zdrowia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916 oraz z 2016 r. poz. 2003), i realizowane zgodnie z tym Programem.

4. W ramach działań, o których mowa w ust. 1, organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego mogą współdziałać z samorządami zawodów medycznych, organizacjami społecznymi, w tym organizacjami pacjentów, oraz innymi podmiotami zainteresowanymi wsparciem działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 4. Zabrania się reklamy i promocji usług w zakresie udostępniania solarium, w szczególności:

- 1) w telewizji, radiu, prasie, kinach, podmiotach leczniczych, szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych, na terenie obiektów sportowo-rekreacyjnych oraz w innych miejscach publicznych;
- 2) na plakatach, w tym plakatach wielkoformatowych;
- 3) w środkach usług informatycznych.

Art. 5. 1. Zabrania się udostępniania solarium małoletnim.

2. W przypadku wątpliwości co do pełnoletności osoby zamierzającej skorzystać z solarium, osoba udostępniająca solarium uprawniona jest do żądania okazania przez tę osobę dokumentu potwierdzającego jej wiek.

3. W razie nieokazania dokumentu, o którym mowa w ust. 2, osoba udostępniająca solarium odmawia udostępnienia solarium.

Art. 6. 1. Podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania solarium obowiązany jest umieścić w miejscu udostępniania solarium czytelne i widoczne informacje:

- 1) o treści: „Zakaz udostępniania solarium osobom, które nie ukończyły 18. roku życia (art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2017 r. o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium)”;
- 2) o ryzyku związanym z korzystaniem z solarium.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wielkość, wzór i sposób umieszczenia informacji, o których mowa w ust. 1, oraz treść informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, mając na względzie ich czytelność dla adresatów oraz zwiększenie świadomości społeczeństwa w zakresie szkodliwości korzystania z solarium.

Art. 7. 1. Kontroli świadczenia usług w zakresie udostępniania solarium dokonują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i inne organy w zakresie posiadanych kompetencji określonych w ustawach regulujących ich funkcjonowanie oraz na zasadach wskazanych w tych ustawach.

2. W przypadku wątpliwości co do pełnoletności osoby korzystającej z solarium, organy, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do żądania okazania przez tę osobę dokumentu potwierdzającego jej wiek.

Art. 8. 1. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 1, mogą, w drodze decyzji, nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania solarium karę pieniężną w wysokości od 1000 zł do 50 000 zł za:

- 1) udostępnienie solarium małoletniemu;
- 2) nieumieszczenie w miejscu udostępniania solarium informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, albo umieszczenie informacji niespełniających wymagań określonych w tym przepisie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 2;
- 3) reklamę lub promocję usług w zakresie udostępniania solarium;
- 4) utrudnianie przeprowadzenia kontroli świadczenia usług w zakresie udostępniania solarium.

2. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności rodzaj i okoliczności naruszenia oraz jego potencjalny wpływ na zagrożenie dla zdrowia publicznego.

3. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek budżetu państwa, wskazany przez organ, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu tej kary stała się ostateczna. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie nalicza się odsetki ustawowe.

4. W sprawach dotyczących kary pieniężnej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują organowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 9. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1261) w art. 4 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wymagań określonych w ustawie z dnia 15 września 2017 r. o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium (Dz. U. poz. 2111).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414) w art. 16b w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) usług w zakresie udostępniania solarium, w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 15 września 2017 r. o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium (Dz. U. poz. 2111).”.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*